

det formål at hindre misbrug af tilståede bevillinger, f. eks. toldgodtgørelsesbevillinger. Da der ved sådant misbrug normalt vil være tilsigtet opnåelse af uberettiget toldgodtgørelse, findes det rimeligt, at disse overtrædelser kan straffes på samme måde som afgivelse af urigtige angivelser m. v. i tilsvarende øjemed, jfr. forslagets § 193.

Til § 198.

Den foreslåede bestemmelse giver hjemmel til at straffe sådanne overtrædelser af de i nærværende lovforslag indeholdte forbud eller påbud, som ikke omfattes af andre straffebestemmelser i denne eller i den øvrige lovgivning. Bestemmelsens første punktum er identisk med den tilsvarende bestemmelse i den gældende toldlovs § 48 b og foreslås gennemført uændret. Om bestemmelsen i 2. punktum henvises til bemærkningerne til § 173.

Til § 199.

Forslaget indeholder i stk. 1, 2, 3 og 4 de bestemmelser af processuel karakter, som skal iagttages ved afgørelsen af en toldstraffesag. Efter den nugældende ordning gælder der to forskellige sæt processuelle regler, når en administrativ afgørelse

ønskes indbragt for domstolene, alt efter om overtrædelser angår særlig højt beskattede varer eller ikke. I sidstnævnte tilfælde påhviler det den, som afgørelsen angår, at søge den ændret ved at anlægge civil sag mod toldvæsenet, jfr. toldforordningens § 118, medens der for de særlig højt beskattede varers vedkommende ved lov nr. 34 af 2. marts 1955 gennemførtes en ændring, hvorefter det i overtrædelsessager vedrørende disse varer er toldbestyrelsen, som på bødefældtes begæring skal forandlelige toldvæsenets afgørelse indbragt for domstolene, hvor sagen behandles som politisag på samme måde som sager, der ikke afgøres administrativt, men straks af toldbestyrelsen indbringes for domstolene. Da den fremgangsmåde, der er foreskrevet i toldforordningen, i flere henseender er upraktisk og kan være besværlig og bekostelig for den bødefældte, har man foreslået den i 1955 gennemførte ordning udvidet til at omfatte samtlige sager vedrørende overtrædelser af nærværende lov.

Bestemmelsen i stk. 5 svarer til de nugældende regler i lov nr. 275 af 13. november 1926 om foranstaltninger mod smugleri m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 219 af 1. juli 1955, idet man dog har foreslået den hidtidige andel til særligt formål nedsat fra halvdelen til en fjerdedel af det indkomne.

Tillæg til bemærkningerne.

Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 1 inddeler Bruxelles-nomenklaturen varerne i en systematisk ordnet rækkefølge. Princippet ved udformningen har været, at man begynder med landbrugsvarer og fisk, og at man i forbindelse hermed tager produkter fra næringsmiddelindustrien. Derefter følger de øvrige industriens varer, inddelt dels efter materialets art dels efter varernes anvendelse; rækkefølgen er i store træk: mineralske produkter, kemikalier og kemisk-tekniske varer, læder, træ og papir, tekstil, glas og keramiske varer, metalvarer, maskiner, transportmidler, instrumenter m. v., møbler, legetøj og sluttelig kunstværker og antikviteter.

Bruxelles-nomenklaturens 1095 positioner kan, som ligeledes anført i bemærkningerne til lovforslagets § 1, af de lande, der antager denne opstilling af deres toldtarif, opdeles i underpositioner i det omfang, det pågældende land selv ønsker det. Det står endvidere ethvert land frit udover de obligatoriske bestemmelser til tariffen som helhed og inde tariffen at fastsætte yderligere almindelige eller

specielle bestemmelser, blot disse ikke er i strid med de obligatoriske. Alle lande, der hidtil har antaget nomenklaturen, har da også i større eller mindre omfang benyttet sig af disse muligheder for at tilgodese deres specielle behov gennem tilføjelser af underpositioner eller supplerende bestemmelser. Dette er også tilfældet for så vidt angår nærværende forslag. Medens de obligatoriske positioner er betegnede med et nummer, der kombinerer kapitlets nummer og vedkommende positions nummer i kapitlet, er de særlige i dette forslag tilføjede positioner desuden betegnede med et bogstav og — hvor en yderligere underopdeling er blevet foretaget — tillige et tal. Dette er ganske samme fremgangsmåde som i forslaget til en fælles nordisk toldtarif og i den nye svenske tarif.

Det skal tilføjes, at den inden for kemikalieområdet m. v. anvendte terminologi også er den i det fælles nordiske forslag benyttede. Denne terminologi er udarbejdet af et udvalg nedsat af den pågældende industri.